

“मीठे बच्चे- तिम्रो यादको यात्रा बिल्कुलै गुप्त छ, तिमी बच्चाहरूले अहिले मुक्तिधाममा जाने यात्रा गरिरहेका छौ।”

प्रश्न:- स्थूल वतनवासीबाट सूक्ष्म वतनवासी फरिश्ता बन्ने पुरुषार्थ के हो ?

उत्तर:- सूक्ष्म वतनवासी फरिश्ता बन्नको लागि रूहानी सेवामा हड्डी-हड्डी स्वाहा गर। हड्डी स्वाहा गरे विना फरिश्ता बन्न सक्दैनौ, किनकि फरिश्ताहरू विना हाड-मासुका हुन्छन्। यस वेहदको यात्रामा दधीचि ऋषि समान हड्डी-हड्डी लगाउनु छ, अनि मात्र व्यक्तबाट अव्यक्त बन्दछौ।

गीत:- धीरज धर मनुवा...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई यस गीतबाट इसारा मिल्यो- धैर्य गर। बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी श्रीमत अनुसार पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। जान्दछौ- हामी यस गुप्त योगको यात्रामा छौं। त्यो यात्रा आफ्नो समयमा पूरा हुन्छ। मुख्य हो नै यो यात्रा, जसलाई तिमी बाहेक अरू कसैले जान्दैन। यात्रामा अवश्य जानु छ र लैजानेवाला पण्डा पनि चाहिन्छ। यसको नाम नै राखिएको छ पाण्डव सेना। अहिले यात्रामा छौ। स्थूल लडाइको कुनै कुरा होइन। हरेक कुरा गुप्त छ। यात्रा पनि बडो गुप्त छ। शास्त्रहरूमा पनि छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने मेरो पासमा आइपुग्छौ। यो यात्रा त भयो नि। बाबाले सबै शास्त्रहरूको सार बताउनु हुन्छ। प्राक्टिकलमा कर्ममा ल्याउनु हुन्छ। हामी आत्माहरू यात्रामा जानु छ। आफ्नो निर्वाणधाम। विचार गर्नु भन्ने बुझ्न सक्छौ। यो हो मुक्तिधामको सच्चा यात्रा। सबैले चाहन्छन् हामी मुक्तिधाममा जाऔं। यो यात्रा गर्नको लागि कसैले बाटो बताओस्। तर बाबा त आफ्नो समयमा आफैं आउनु हुन्छ, त्यस समयलाई कसैले जान्दैन। बाबाले आएर सम्झाउनु हुन्छ अनि बच्चाहरूलाई निश्चय हुन्छ। वास्तवमा यो सच्चा यात्रा हो, जसको गायन छ। भगवान्ले यो यात्रा सिकाउनु भएको थियो। मनमनाभव, मध्याजी भव। यी शब्द पनि तिम्रो कामका छन्। केवल कसले भन्यो ? यो भूल गरेका छन्। भन्नुहुन्छ- देह सहित देहका सबै सम्बन्धहरूलाई भुल। यिनको पनि देह छ। यिनलाई पनि सम्झाउनेवाला दोस्रो छ, जसको आफ्नो देह छैन, उहाँ बाबा हुनुहुन्छ विचित्र, उहाँको कुनै चित्र छैन, अरू सबैको चित्र छ। सारा दुनियाँ चित्रशाला हो। विचित्र र चित्र अर्थात् जीव र आत्माको यो मनुष्य स्वरूप बनेको छ। उहाँ बाबा विचित्र हुनुहुन्छ। सम्झाउनु हुन्छ- मलाई यस चित्रको आधार लिनुपर्छ। वास्तवमा भगवान्ले भन्नु भएको थियो, जब महाभारत लडाई लागेको थियो। राजयोग सिकाउनु भएको थियो, अवश्य राजाई स्थापना भएको थियो। अहिले त राजाई छैन। राजयोग भगवान्ले सिकाउनु भएको थियो, नयाँ दुनियाँको लागि किनकि विनाश सामुने खडा थियो। सम्झाइन्छ- यस्तो भएको थियो जब स्वर्गको स्थापना भएको थियो। त्यो लक्ष्मी-नारायणको राज्य स्थापना भएको थियो। अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ- सत्ययुग थियो, अहिले कलियुग हो। फेरि बाबाले उही कुरा सम्झाउनु हुन्छ। यस्तो त कसैले भन्न सक्दैन- म परमधामबाट आएको हुँ तिम्रीलाई वापस लैजान। परमपिता परमात्माले नै भन्न सक्नुहुन्छ ब्रह्माद्वारा। अरू कसैद्वारा पनि भन्न सक्नुहुन्न। सूक्ष्मवतनमा छन् नै ब्रह्मा-विष्णु-शंकर। ब्रह्माको लागि पनि सम्झाइएको छ- उनी हुन् अव्यक्त ब्रह्मा र यी हुन् व्यक्त ब्रह्मा। तिमी अहिले फरिश्ता बन्दछौ। फरिश्ता स्थूल वतनमा हुँदैनन्।

फरिश्ताको हाड-मासु हुँदैन। यहाँ यस रूहानी सेवामा हड्डी आदि सबै खलास गरिदिन्छन्, अनि फरिश्ता बन्छन्। अहिले त हड्डी छ नि। यो पनि लेखिएको छ— आफ्नो हड्डी पनि सेवामा दिए। अर्थात् आफ्नो हड्डी सबै खलास गरे। स्थूल वतनबाट सूक्ष्म वतनवासी बन्नु छ। यहाँ हामीले हड्डी दिएर सूक्ष्म बन्छौं। यस सेवामा सबै स्वाहा गर्नु छ। यादमा रहँदा-रहँदा हामी फरिश्ता बन्छौं। यो पनि गाइएको छ— मिरूवा मौत, मलुका शिकार। मलूक फरिश्तालाई भनिन्छ। तिमी मनुष्यबाट फरिश्ता बन्छौ। तिमीलाई देवता भन्न मिल्दैन। यहाँ त तिम्रो शरीर छ नि। सूक्ष्म वतनको वर्णन अहिले हुन्छ। योगमा रहेर फेरि फरिश्ता बन्छौ। पछि गएर तिमी फरिश्ता बन्छौ। तिमीलाई सबै साक्षात्कार हुन्छ र खुशी हुन्छ। मनुष्य त सबै कालको शिकार हुन्छन्। तिमीहरूमा जो महावीर छन्, उनीहरू अडोल रहन्छन्। बाँकी के-के हुँदै जान्छ! विनाशको त हुनु नै छ। अर्जुनलाई विनाशको साक्षात्कार भयो। एक अर्जुनको कुरा होइन। तिमी बच्चाहरूलाई विनाश र स्थापनाको साक्षात्कार हुन्छ। सबैभन्दा पहिले बाबालाई पनि विनाशको साक्षात्कार भयो। त्यस समयमा ज्ञान त केही पनि थिएन। सृष्टिको विनाश भइरहेको देखे। फेरि चतुर्भुजको साक्षात्कार भयो। सम्भके— यो त राम्रो हो। विनाशपछि म विश्वको मालिक बन्छु, त्यसैले खुशी भए। विनाश त राम्रो हो नि, यो दुनियाँले त जान्दैन। शान्तिको लागि प्रयत्न गर्छन् तर आखिरमा विनाश त हुनु नै छ। याद गर्छन्— पतित-पावन आउनुहोस्, बाबा अवश्य आउनु हुन्छ, आएर पावन दुनियाँको स्थापना गर्नुहुन्छ, जसमा हामी राजाई गर्छौं। यो त राम्रो हो नि। पतित-पावनलाई किन याद गर्छन्? किनकि दुःख छ। पावन दुनियाँमा देवताहरू हुन्छन्, पतित दुनियाँमा त देवताहरूको पाउ पर्न सक्दैन। त्यसैले पतित दुनियाँको विनाश हुनुपर्छ। गायन गरिएको पनि छ— महाविनाश भयो। त्यसपछि के हुन्छ? एक धर्मको स्थापना, त्यो त यसरी नै हुन्छ नि। यहाँबाट राजयोग सिक्छन्। विनाश हुन्छ बाँकी यहाँ को बच्दछन्? जसले राजयोग सिक्छन्, ज्ञान दिन्छन् उनै बच्दछन्। विनाश त सबैको हुनु छ, यसमा डराउने पर्ने कुरा छैन। पतित-पावनलाई बोलाउँछन्, जब उहाँ आउनुहुन्छ खुशी हुनुपर्छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ— विकारमा नजाऊ। यी विकारहरूलाई जित वा दान दिन्छौ भने ग्रहण छुट्छ। ग्रहण अवश्य छुट्छ। कालोबाट गोरो बन्नु छ। सत्ययुगमा पवित्र देवताहरू थिए, उनीहरू अवश्य यहीं बनेको हुनुपर्छ।

तिमी जान्दछौ— हामी श्रीमतद्वारा निर्विकारी बन्छौं। भगवानुवाच, यो छ गुप्त। श्रीमतमा चलेर तिमी बादशाही पाउँछौ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी नरबाट नारायण बन्नु छ। सेकेण्डमा राजाई मिल्न सक्छ। शुरूमा बच्चीहरू ४-५ दिन पनि बैकुण्ठमा गएर रहन्थे। शिवबाबा आएर बच्चाहरूलाई बैकुण्ठको पनि साक्षात्कार गराउनुहुन्थ्यो। कति मान-शानले देवताहरू आउँथे। त्यसैले बच्चाहरूलाई भित्र मनमा लाग्छ। वास्तवमा गुप्त भेषमा आएर बाबाले हामीलाई सम्झाइरहनु भएको छ। ब्रह्मा तनमा आउनुहुन्छ। ब्रह्माको तन त यहाँ चाहिन्छ नि। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा स्थापना। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— कोही आए भने उनीहरूलाई सोध, कसको पासमा आउनु भएको हो? बी. के. को पासमा। ठीक छ, ब्रह्माको नाम कहिल्यै सुन्नु भएको छ? प्रजापिता त छन् नि। हामी सबै आएर उहाँका बनेका छौं। अवश्य पहिले पनि बनेका थियौं। ब्रह्माद्वारा स्थापना, साथमा ब्राह्मण पनि चाहिन्छन्। बाबाले ब्रह्माद्वारा कसलाई सम्झाउनु हुन्छ? शूद्रहरूलाई त सम्झाउनु हुन्न। यी हुन् ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण, शिव बाबाले ब्रह्माद्वारा हामीलाई आफ्नो बनाउनु भएको छ। ब्रह्माकुमार-

कुमारीहरू कति धेरै छन्, कति सेन्टर्स छन्। सबैमा ब्रह्माकुमारीहरूले पढाउँछन्। यहाँ हामीलाई हजुरबुवाको वर्सा मिल्छ। भगवानुवाच, तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। उहाँ निराकार हुनाको कारणले यिनको शरीरको आधार लिएर हामीलाई ज्ञान सुनाउनु हुन्छ। प्रजापिताका त सबै बच्चा हुन् नि! हामी हौं प्रजापिता ब्रह्माकुमार, कुमारीहरू। शिवबाबा हुनुहुन्छ हजुरबुवा। उहाँले आफ्नो बनाउनु भएको छ। तिमी जान्दछौं— हामी ब्रह्माद्वारा हजुरबुवासँग पढिरहेका छौं। यी लक्ष्मी-नारायण दुवै स्वर्गका मालिक हुन् नि। भगवान् त एक उच्चभन्दा उच्च निराकार नै हुनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई धारणा धेरै राम्रो हुनुपर्छ। सबैभन्दा पहिले सम्झाऊ— भक्ति मार्गमा दुई पिता हुनुहुन्छ। स्वर्गमा हुन्छन् एक पिता। पारलौकिक पिताद्वारा वर्सा मिल्यो अनि याद किन गर्ने? दुःख हुँदै हुँदैन, जसको लागि याद गर्नु परोस्। गायन छ दुःखहर्ता सुखकर्ता। त्यो अहिलेको कुरा हो। जुन पास्ट हुन्छ, त्यसको गायन हुन्छ। महिमा छ एकको। उहाँ एक बाबाले नै आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनु हुन्छ। मनुष्यले कहाँ सम्झन्छन् र। उनीहरू त पास्टको कथा बसेर लेख्छन्। तिमीले अहिले बुझेका छौं— वास्तवमा बाबाले राजयोग सिकाउनुभयो, जसबाट राजाई मिल्यो। ८४ को चक्र लगायौं। फेरि अहिले हामी पढिरहेका छौं, फेरि २१ जन्म राज्य गछौं। यस्तै देवता बन्छौं। यसरी नै कल्प पहिले बनेका थियौं। जान्दछौं— हामीले ८४ को चक्र लगायौं। अब फेरि सत्ययुग-त्रेतामा जान्छौं, त्यसैले त बाबाले सोध्नुहुन्छ— पहिले कति चोटि मिलेका छौं? यो प्राक्टिकल कुरा हो नि! नयाँले कसैले सुन्यो भने सम्झन्छ— वास्तवमा ८४ को चक्र त अवश्य हुन्छ। जो कल्प पहिलेका छन्, उनीहरूकै चक्र पूरा भयो। बुढिले काम लिनु छ। यही घरमा, यसै ड्रेसमा बाबा हामी हजुरसँग अनेक चोटि मिलेका छौं र मिलिरहनेछौं। पतितबाट पावन, पावनबाट पतित हुँदै आएका छौं। कुनै चीज सदैव नयाँ नै रहोस्, यो त हुन सक्दैन। पुरानो अवश्य बन्छ। हरेक चीज सतो-रजो-तमोमा आउँछ। अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौं— नयाँ दुनियाँ आइरहेको छ। त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। यो हो नर्क। त्यो हो पावन दुनियाँ। धेरैले पुकार्छन्— हे पतित-पावन आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् किनकि दुःख बढ्दै जान्छ नि। तर यो बुझ्दैनन्— हामी नै पूज्य थियौं फेरि पुजारी बनेका छौं। द्वापरमा पुजारी बन्यौं। अनेक धर्म हुँदै गए। वास्तवमा पतितबाट पावन, पावनबाट पतित हुँदै आयौं। यहाँको नै खेल हो।

तिमी बच्चाहरूलाई अब स्मृति आएको छ, अब तिमीले शिव जयन्ती मनाउँछौं। बाँकी अरू कसैले शिवलाई जान्दैनन्। हामी जान्दछौं। वास्तवमा हामीलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ। ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना भइरहेको छ। अवश्य जसले योग सिक्छ, स्थापना गर्छ उसैले फेरि राज्य भाग्य पाउँछ। हामी भन्छौं— वास्तवमा हामीले कल्प-कल्प बाबाबाट यो राजयोग सिकेका हौं। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— अब यो ८४ जन्मको चक्र पूरा हुन्छ। फेरि नयाँ चक्र लगाउनु छ। चक्रलाई त जान्नुपर्छ नि। चाहे यी चित्र नभए पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ। यो त बिल्कुलै सहज कुरा छ। वास्तवमा भारतवर्ष स्वर्ग थियो, अहिले नर्क छ। उनीहरूले सम्झन्छन्— कलियुग अभै बच्चा छ। तिमी भन्छौ— यो त कलियुगको अन्त्य हो। चक्र पूरा हुन्छ। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— म आउँछु पतित दुनियाँलाई पावन बनाउन। तिमी जान्दछौं— हामी पावन दुनियाँमा जानु छ। तिमीले मुक्ति, जीवन मुक्तिधाम, शान्तिधाम, सुखधाम र दुःखधामलाई पनि बुझेका छौ। तर यदि त कदिरमा छैन भने सुखधाममा जाने ख्याल गर्दैनन्। वास्तवमा हामी आत्माहरूको घर त्यो शान्तिधाम हो। वहाँ

आत्माको अंग नहुनाले केही बोल्दैन । वहाँ शान्ति सबैलाई मिल्छ । सत्ययुगमा हुन्छ एक धर्म । यो अनादि, अविनाशी विश्व ड्रामा हो, जसले चक्र लगाइरहन्छ । आत्मा कहिल्यै विनाश हुँदैन । शान्तिधाममा पनि केही समय रहनु नै पर्छ । यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा हो । कलियुग हो दुःखधाम । कति अनेक धर्म छन्, कति हंगामा छन् । जब बिल्कुल दुःखधाम हुन्छ, तब नै बाबा आउनु हुन्छ । दुःखधामपछि हुन्छ सुखधाम । शान्तिधामबाट हामी सुखधाममा आउँछौं, फेरि सुखधाम बन्छ । सत्ययुगमा सम्पूर्ण निर्विकारी, यहाँ छन् सम्पूर्ण विकारी । यो सम्झाउन त धेरै सहज छ नि । हिम्मत चाहिन्छ । जहाँ जाँदा पनि सम्झाऊ । यो पनि लेखिएको छ— हनुमान सत्सङ्गमा पछाडि जुत्ताहरूमा गएर बस्थ्यो । त्यसैले जो महावीर छन्, उनीहरूले जहाँ गएर पनि युक्तिले सुन्छन्, के बोल्छन् हेर्नेछन् । तिमी उनीहरूको कल्याण गर्न ड्रेस बदलेर कहीं पनि जान सक्छौ । बाबाले पनि गुप्त भेषमा तिम्रो कल्याण गरिरहनु भएको छ नि । मन्दिरहरू कतैबाट पनि निमन्त्रण आउँदा तिमी गएर सम्झाउनु छ । दिन-प्रतिदिन तिमी होशियार हुँदै जान्छौ । सबैलाई बाबाको परिचय त दिनु नै छ, प्रयत्न गर्नुपर्छ । यो त गायन गरिएको छ— पछि गएर संन्यासी, राजा आदि आए । राजा जनकलाई सेकेण्डमा जीवनमुक्ति मिल्यो । फेरि गएर त्रेतामा अनुजनक बने । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अन्तिम विनाशको सीन देख्नको लागि आफ्नो स्थिति महावीर जस्तै निर्भय, अडोल बनाउनु छ । गुप्त यादको यात्रामा रहनु छ ।
- २) अव्यक्त वतनवासी फरिश्ता बन्नको लागि बेहदको सेवामा दधीचि ऋषिले जस्तै आफ्नो हड्डी— हड्डी स्वाहा गर्नु छ ।

वरदानः— बापदादालाई आफ्नो साथी सम्भेर डबल फोर्सले काम गर्ने सहजयोगी भव

कुनै पनि कार्य गर्दा बापदादालाई आफ्नो साथी बनायौ भने डबल फोर्सले कार्य हुन्छ र स्थिति पनि धेरै सहज रहन्छ किनकि जो सदा साथमा हुन्छ, उसको याद स्वतः रहिरहन्छ । त्यसैले यस्तो साथी रहेमा वा बुद्धिद्वारा निरन्तर सत्को सङ्ग गरेमा सहजयोगी बन्नेछौ र पावरफुल सङ्ग हुनाका कारण हरेक कर्तव्यमा तिम्रो डबल फोर्स रहन्छ, जसले गर्दा हरेक कार्यमा सफलताको अनुभूति हुन्छ ।

स्लोगनः— महारथी ऊ हो, जो कहिल्यै मायाको प्रभावमा परवश हुँदैन ।

ब्रह्मा बाबा समान सम्पन्न स्थितिको अनुभव गर

(२०) जसरी ब्रह्मा बाबा निरन्तर साक्षीपनको सीटमा स्थित भएर आफ्नो रूहानी शानमा रहनु भयो । अनेक विघ्नको बीचमा पनि सदा अचल रहनु भयो । कहिल्यै किन, के, कसरी को संकल्प उठेन । सदा कल्याणकारी बाबाको साथ र हातको अनुभव गर्नुभयो । यसैगरी फलो फादर गर ।

✽ शब्दार्थः— मिरुवा मौत, मलुका शिकार = एकको मृत्यु, अर्काको शिकार